

สรุปผลการทดลอง

ผลการศึกษาถั่วอะซูกิ 18 สายพันธุ์ และ พันธุ์ Erimo ใน 4 สภาพแวดล้อมได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของพันธุ์ และ สถานที่ปลูก พบความแตกต่างของสภาพแวดล้อม(E) ในทุกลักษณะที่ศึกษา และพบความแตกต่างของสายพันธุ์ (G) เฉพาะลักษณะจำนวนฝัก/ต้น และ น้ำหนัก 100 เมล็ด และไม่พบปฏิกริยาร่วมระหว่างพันธุ์กรรมและสภาพแวดล้อม (G×E) ในลักษณะความสูง และ ลักษณะผลผลิต เมื่อวิเคราะห์ปฏิกริยาร่วมระหว่างพันธุ์กรรมและสภาพแวดล้อม โดยวิธี regression analysis ได้พบว่าถั่วอะซูกิเกือบทุกสายพันธุ์มีเสถียรภาพในการแสดงลักษณะต่างๆ ลักษณะ มีเพียงบางสายพันธุ์ที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมอย่างไม่มีเสถียรภาพ ซึ่งสัดส่วนของ G×E ส่วนใหญ่เป็นค่าเบี่ยงเบน โดยเฉลี่ยของความแปรปรวนจากเส้นรีเกรสชัน

ถั่วอะซูกิเกือบทุกสายพันธุ์รวมทั้งพันธุ์ Erimo มีเสถียรภาพในการให้ผลผลิต และ ลักษณะความสูง จำนวนข้อ/ต้น จำนวนกิ่ง/ต้น ใกล้เคียงกัน สามารถใช้สายพันธุ์ใดปลูกก็ได้ ยกเว้นถ้ามีความต้องการอื่นๆ ประกอบ เช่น ขนาดเมล็ด และจำนวนฝัก/ต้น ซึ่งสายพันธุ์ต่างๆ มีขนาดเมล็ด และจำนวนฝัก/ต้น แตกต่างกัน หากแนะนำควรเลือกสายพันธุ์ที่มีขนาดเมล็ดใหญ่ และมีจำนวนฝัก/ต้นสูงๆ

การคัดเลือกสภาพแวดล้อมเพื่อปลูกถั่วอะซูกิก็มีความสำคัญ จากผลการทดลองพบว่าการปลูกที่ สถานีฯ ปางดะ น่าจะได้ผลดีที่สุด ซึ่งการจัดการสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการเลือกสายพันธุ์ถั่วอะซูกิ เนื่องจากการปรับปรุงพันธุ์ในประชากรทำได้ยาก เพราะความแปรปรวนของพันธุ์กรรมมีน้อยมาก ยกเว้นลักษณะขนาดเมล็ด ที่มีความแปรปรวนทางพันธุ์กรรมอยู่